

Sygn. akt IV CSK 86/09

POSTANOWIENIE

Dnia 24 kwietnia 2009 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa S. K.

przeciwko Skarbowi Państwa - Dyrektorowi Zakładu Karnego w B.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 24 kwietnia 2009 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 15 października 2008 r.,

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) nie obciąża powoda kosztami zastępstwa procesowego w postępowaniu kasacyjnym.**

Uzasadnienie

Według art. 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli: w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przepis ten pozostaje w zgodzie z zaleceniami Rady Europy zezwalającymi na wprowadzanie środków ograniczających dostęp do sądu najwyższego szczebla.

W sprawie nie występuje wskazane we wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania istotne zagadnienie prawne. Istotnym zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest doniosła z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy kwestia nierozwiązana dotąd w orzecznictwie, której rozstrzygnięcie może przyczynić się do rozwoju prawa, należy zaś podzielić pogląd strony pozwanej wyrażony w odpowiedzi na skargę kasacyjną o braku potrzeby rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy sformułowanego przez powoda zagadnienia, dotyczącego wpływu art. 3 Konwencji europejskiej na krajowe ustawodawstwo.

Nie jest też spełniona przesłanka oczywistej zasadności skargi kasacyjnej. W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. chodzi, o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa (por. T. Ereciński, w: T. Ereciński, J. Gudowski, M. Jędrzejewska, *Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz*, t. 2, Warszawa 2007, s. 242 i 243), a zarzucane w skardze kasacyjnej naruszenia nie mogą być uznane za uchybienia mające takie cechy.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, a o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zgodnie z art. 102 k.p.c.